

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie zasad działalności i warunków korzystania ze świadczeń domów małych dzieci.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dom małych dzieci, zwany dalej „zakładem”, jest zakładem społecznym służby zdrowia, przeznaczonym dla dzieci w wieku do lat trzech, którym rodzice lub opiekunowie z uzasadnionych przyczyn nie mogą zapewnić odpowiednich warunków bytowych.

2. Zakład zapewnia dzieciom warunki umożliwiające prawidłowy rozwój fizyczny i umysłowy, a w szczególności: mieszkanie, wyżywienie, odzież, opiekę wychowawczą, opiekę lekarską i pielęgniarzką w zakresie profilaktyki, a w razie choroby pomoc leczniczą. W miarę potrzeby zakład organizuje pomoc prawną.

3. Pierwszeństwo przyjęcia do zakładu służy dzieciom osieroconym, opuszczonym, dzieciom rodziców pozbawionych władzy rodzicielskiej oraz takim, którym matki lub opiekunowie z powodu choroby nie mogą zapewnić opieki. Pierwszeństwo przyjęcia przysługuje także dzieciom, w których bezpośrednim otoczeniu są osoby chore na gruźlicę lub inną chorobę zagrażającą zdrowiu dziecka, albo też nałogowi alkoholicy.

§ 2. 1. Do zakładu mogą być również przyjmowane kobiety ciężarne począwszy od siódmego miesiąca ciąży oraz matki karmiące, jeżeli znajdują się w trudnych warunkach bytowych, a w szczególności kobiety samotne i kobiety, których mężowie pełnią zasadniczą służbę wojskową.

2. Kobietom, o których mowa w ust. 1, zapewnia się w zakładzie mieszkanie, wyżywienie, opiekę lekarską i pielęgniarzką w zakresie pierwszej pomocy, opiekę położniczą oraz nauczanie podstawowych zasad pielęgnowania i wychowania dziecka.

3. Kobiety korzystające ze świadczeń zakładu są obowiązane do współpracy i pomocy w pielęgnowaniu i wychowywaniu dzieci oraz w utrzymaniu czystości i porządku w zakładzie.

§ 3. 1. Zakłady pobierają za świadczenia udzielane dzieciom opłaty ustalone odrębnymi przepisami.

2. Wykonywanie przez kobiety czynności, o których mowa w § 2 ust. 3, stanowi ekwiwalent otrzymywanych przez nie świadczeń w zakładzie.

3. Szczegółowe obowiązki kobiet przebywających w zakładzie oraz obowiązki rodziców (opiekunów) dzieci określa regulamin zatwierdzony przez wydział zdrowia prezydium rady narodowej sprawującej bezpośredni nadzór nad zakładem.

§ 4. Zakłady są samodzielnymi jednostkami budżetowymi finansowanymi z budżetu terenowego.

§ 5. Bezpośredni nadzór nad zakładami wykonują wydziały zdrowia prezydiów rad narodowych, na których budżecie zakłady te pozostają.

§ 6. Zakład może być uruchomiony lub zlikwidowany przez wydział zdrowia prezydium właściwej rady narodowej (§ 5) za zgodą Ministra Zdrowia.

§ 7. 1. Na czele zakładu stoi kierownik, który ponosi odpowiedzialność za należyte funkcjonowanie zakładu.

2. Szczegółową strukturę organizacyjną oraz etaty zakładu ustala wydział zdrowia prezydium rady narodowej sprawującej bezpośredni nadzór nad zakładem na podstawie regulaminu wydanego przez Ministra Zdrowia.

§ 8. 1. Przy każdym zakładzie powołuje się komisję doradczą jako organ pomocniczy kierownika w sprawach:

- 1) przedłużenia okresu pobytu w zakładzie,
- 2) występowania do władzy opiekuńczej o pozbawienie władzy rodzicielskiej osoby zaniedbującej dziecko przebywające w zakładzie,
- 3) przedterminowego wypisania z zakładu,
- 4) skierowania do domu dziecka dzieci, które ukończyły trzy lata.

2. Na członków komisji doradczej wydział zdrowia prezydium właściwej rady narodowej powołuje przedstawicieli: wydziału zdrowia, stowarzyszenia Ligi Kobiet, Towarzystwa Przyjaciół Dzieci oraz inspektoratu oświaty prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, jeżeli rozpatruje się sprawy określone w ust. 1 pkt 2 i 4.

§ 9. 1. O przyjęciu do zakładu decyduje wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwej ze względu na położenie zakładu na podstawie opinii komisji społecznej powołanej przez wydział. W skład komisji powinny wchodzić przedstawiciele wydziału zdrowia, komisji porozumiewawczej związków zawodowych, stowarzyszenia Ligi Kobiet oraz Towarzystwa Przyjaciół Dzieci.

2. Wydział zdrowia określa okres pobytu w zakładzie. Dla kobiet okres ten nie powinien przekraczać 3 miesięcy, licząc od dnia urodzenia dziecka, i może być przedłużony tylko w tych wyjątkowych przypadkach, jeżeli według orzeczenia lekarza jest to konieczne ze względu na zdrowie dziecka.

3. W wyjątkowych przypadkach kierownik zakładu może przyjąć dziecko lub kobietę bez skierowania wydziału zdrowia. Przyjęcie takie ma charakter warunkowy do czasu wydania decyzji wydziału zdrowia (ust. 1).

§ 10. 1. Osoba ubiegająca się o przyjęcie dziecka do zakładu powinna złożyć do wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, podanie wraz z następującymi załącznikami:

- 1) wyciąg z aktu urodzenia dziecka,
- 2) świadectwo lekarskie o stanie zdrowia dziecka,
- 3) zaświadczenie stwierdzające stan rodzinny, środki utrzymania i ich wysokość,
- 4) w miarę możliwości inne dokumenty wydane przez instytucje państwowe bądź społeczne, stwierdzające warunki bytowe i społeczne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kobiety ubiegającej się o przyjęcie do zakładu; powinna ona złożyć:

- 1) dokumenty określone w ust. 1 pkt 3 i 4,
- 2) świadectwo lekarskie stwierdzające, że stan zdrowia kobiety nie stanowi przeciwwskazania do przyjęcia jej do zakładu,
- 3) zaświadczenie wydane przez poradnię „K” o przewidywanej dacie porodu oraz stwierdzenie, że przebieg ciąży nie stanowi przeciwwskazania do przyjęcia kobiety ciężarnej do zakładu.

§ 11. Przy przyjęciu do zakładu wymagane jest przedłożenie zaświadczenia wystawionego przez lekarza zakładu społecznego służby zdrowia właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu dziecka (kobiety). Zaświadczenie powinno być wystawione nie później niż na trzy dni przed terminem przyjęcia do zakładu; powinno ono stwierdzać, że dziecko (kobieta) nie jest dotknięte chorobą zakaźną ani że w okresie ostatnich 21 dni nie było w otoczeniu dziecka (kobiety) osób chorych na zakaźną chorobę. Przy umieszczeniu w zakładzie dziecka należy ponadto przedstawić dokumenty stwierdzające, że dziecko było szczepione przeciw ospie, gruźlicy i błonicy.

§ 12. 1. Wypisanie dziecka z zakładu następuje w przypadku:

1) upływu okresu oznaczonego w skierowaniu,

- 2) ustania okoliczności uzasadniających pobyt dziecka w zakładzie,
- 3) ukończenia przez dziecko trzech lat życia,
- 4) żądania matki lub prawnego opiekuna.

2. Wypisanie kobiety z zakładu następuje w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2, na własne żądanie oraz w razie niestosowania się kobiety do regulaminu zakładu.

3. Kobieta opuszczająca zakład może pozostawić dziecko w zakładzie tylko wówczas, gdy uzyskała decyzję wydziału zdrowia prezydium właściwej rady narodowej o pozostawieniu dziecka. Przepis § 9 stosuje się odpowiednio.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Zdrowia: w z. A. Pacho